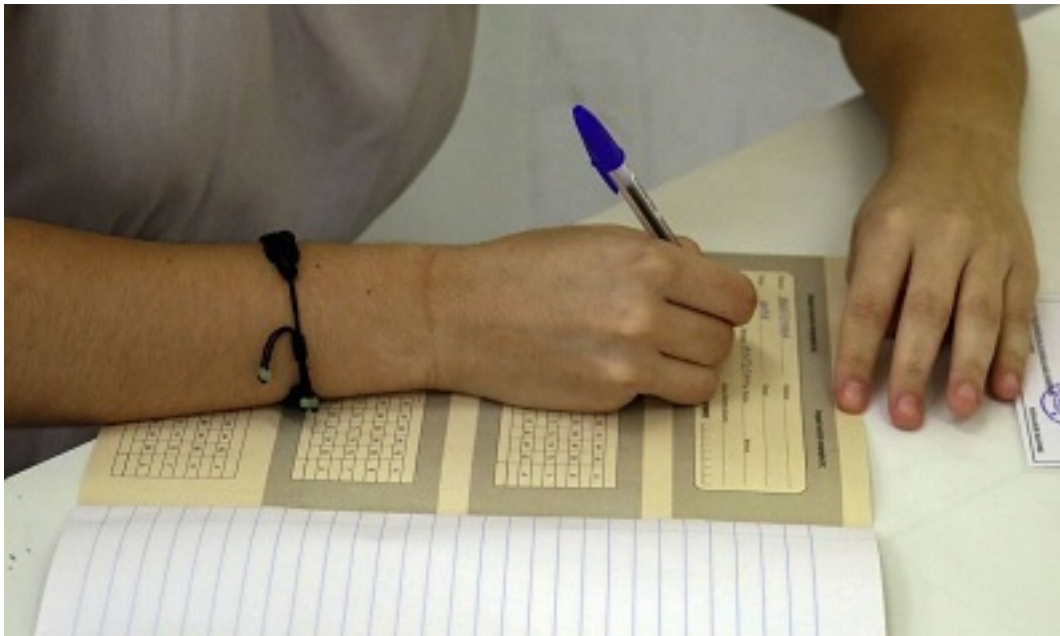

«Το μόνο που ακούμε από τους ειδικούς είναι «ποιος ξέρει; Θα δείξει». Τι να δείξει; Ποιος θα δείξει; Αφού δεν ξέρετε ούτε εσείς οι ίδιοι...» . . .

Από το 2010 μέχρι σήμερα ο Έλληνας σωπαίνει. Πρώ τα ήταν το μνημόνιο. Μετά οι πλημμύρες, οι φωτιές. Τώ ρα η πανδημία. Δεν μιλάμε. Σωπαίνουμε. Ξεχάσαμε τη γλώσσα. Κάνουμε μόνο μαθηματικά. Αριθμητική.

Μετρώ ντας νεκρούς. Κι όποτε πας να μιλήσεις, βάζουν το δάχτυλο στο στόμα και σου λένε «Σιωπή». Το έγραψε καλύτερα απ' όλους ο Μωραΐτης το 2011: «Τώ ρα μη μιλάς σου λένε, μη μιλάς, δεν είναι ώ ρα. Τώ ρα πρέπει να σωπαίνεις, πρέπει να σωθεί η χώ ρα»

Ακούμε τον έναν, τον άλλον, τον παράλλο. Κι όλοι έχουν δίκιο. Άδικο έχεις μόνο εσύ. Κι ας μην έχεις βγάλει άχνα. Άδικο θα έχουν και τα παιδιά σου, αύριο-μεθαύριο. Οι άλλοι τα κάνουν σωστά. Γιατί ξέρουν. Εσύ όλα λάθος.

Οι άλλοι μια ζωή σε σώ ζουν. Κι εσύ βρε μπούφο μια ζωή δεν θες να σωθείς. Έτσι και τώ ρα. Τραβάς γραμμές στον τοίχο σαν τον ισοβίτη. Και πάμε. Και τον φάγαμε τον γαίδαρο. Η ουρά έμεινε. Άνοιξε-κλείσε. Ζωή παντζούρι.

Μαζί και τα παιδιά σου. Σήμερα έχει σχολείο. Αύριο δεν έχει. Μεθαύριο μπορεί και να έχει. Τα παιδιά της Γ' Λυκείου που θα δώ σου εξετάσεις;

Που έχουν φορτωθεί τους κόπους τους και ίσως τους κόπους μιας ζωής των γονιών τους...

Και το μόνο που ακούνε από τους ειδικούς (που μεταξύ μας δεν είναι πια και τόσο... ειδικοί) είναι «ποιος ξέρει; Θα δείξει». Τι να δείξει; Ποιος θα δείξει; Αφού δεν ξέρετε ούτε εσείς οι ίδιοι... Και το βάρος γίνεται ακόμα μεγαλύτερο. Και κανείς δεν τους παίρνει από την πλάτη τους, ούτε μισή οκά.

Καλά, κανείς δεν σκέφτηκε εκεί στο Υπουργείο Παιδείας, να υπάρξει μια ειδική

μέριμνα, μια ελάφρυνση για τα παιδιά που θα δώσουν φέτος; Αυτά που εδώ και τόσο καιρό ζουν με το σύστημα... ακορντεόν. Στο σχολείο, στο φροντιστήριο, στη ζωή τους. Παντού.

Κανείς δεν σκέφτηκε να τους πει: «Ρε σεις καταλαβαίνουμε το ζόρι σας και θα σας βοηθήσουμε...» . Γιατί αυτά τα παιδιά δεν δίνουν

όπως οι προηγούμενοι. Είναι υπό ειδικές συνθήκες. Και προσέξτε: Το γράφει αυτό, κάποιος που δεν έχει ούτε... φίλο που να δίνει φέτος.

Κοινή λογική λέγεται και μάλλον έχει χαθεί... Αλλά δεν είναι πια για σιωπές.

Κάποιος πρέπει να πει μια κουβέντα. Γιατί όπως γράφει ο Μωραΐτης στο ίδιο τραγούδι: «Την κραυγή μου μια μέρα στου παιδιού μου τα μάτια θα δω. Να μου λέει πατέρα τη σιωπή σου την πλήρωσα εγώ ».

Νίκος Συρίγος Newsbomb.gr